

Dissabte XV de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 12,14-21): En aquell temps, els fariseus prengueren l'acord de fer morir Jesús. Quan Ell ho va saber, se n'anà d'allí. El va seguir molta gent, i Ell els va curar tots, però els manà severament que no el descobrissin. Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: «Aquí teniu el meu servent, que jo he escollit, el meu estimat, en qui m'he complagut. Posaré damunt d'ell el meu Esperit perquè porti la justícia a les nacions. No disputarà ni alçarà la veu, no la farà sentir pels carrers. No trencarà la canya esquerdada ni apagarà el ble que vacil·la fins que faci triomfar la justícia. I les nacions posaran l'esperança en el seu nom».

«Ell els va curar tots»

Fra Josep M^a MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui ens trobem un doble missatge. D'una banda, Jesús ens crida amb una bella invitació a seguir-lo: «El va seguir molta gent, i Ell els va curar tots» (Mt 12,15). Si el seguim trobarem remei a les dificultats del camí, com se'ns recordava fa poc: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28). D'una altra banda, se'ns mostra la vàlua de l'amor mansuet: «No disputarà ni alçarà la veu» (Mt 12,19).

Ell sap que estem afeixugats i cansats pel pes de les nostres febleses físiques i de caràcter... i per aquesta creu inesperada que ens ha visitat amb tota la seva cruesa, per les desavinences, els desenganys, les tristeses. De fet, «prengueren l'acord de fer morir Jesús» (Mt 12,14) i... nosaltres que sabem que el deixeble no és més que el mestre (cf. Mt 10,24), hem de ser conscients que també haurem de patir incomprensió i persecució.

Tot plegat és un feix que pesa damunt nostre, un farcell que ens doblega. I sentim com si Jesús ens digués: «Deixa el teu farcell als meus peus, jo me n'ocuparé;

dóna'm aquest pes que t'aclapara, jo te'l portaré; descarrega't de les teves preocupacions i dona-me-les a mi...».

És curiós: Jesús ens invita a deixar el nostre pes, però ens n'ofereix un altre: el seu jou, amb la promesa, això sí, de què és suau i lleuger. Ens vol ensenyar que no podem anar pel món sense cap pes. Una càrrega o altra, l'hem de portar. Però que no sigui el nostre farcell ple de materialitat; que sigui el seu pes que no afeixuga.

A l'Àfrica, les mares i germanes més grans porten els menuts a l'esquena. Una vegada, un missioner veié una nena que portava el seu germanet... Li fa: «Vols dir que no és un pes massa gran per a tu?». Ella respon sense pensar-s'ho: «No és un pes, és el meu germanet i me l'estimo». L'amor, el jou de Jesús, no sols no és feixuc, sinó que ens allibera de tot allò que ens aclapara.